

The Holy See

A szentatya, II. János Pál pápa beszéde a Nemzetközi Teológiai Bizottság tagjaihoz

2004. október 7. csütörtök

Bíboros Úr!

Főtisztelendő Püspök Testvéreim!

Főtisztelendő és Tisztelt Professzor Urak!

1. Ezzel a plenáris üléssel, mely ezekben a napokban folyik, megkezdtétek a Nemzetközi Teológiai Bizottság egy új „ötéves időszakának” munkáit, alapításától fogva a hetedikét. Nagyon örülök, hogy fogadhatlak benneteket ezen alkalommal, amikor a teológiai reflexió új periódusát kezditek, amihez kívánom, hogy legyen termékeny az egész egyház javára. Különösen is üdvözlöm a Bizottság elnökét, Joseph Ratzinger bíboros urat, akinek nagyon köszönöm az elmondott üdvözlő szavait.

2. A bizottság számára tanulmányozásra kiválasztott témák a következő években nagy érdeklődésre tartanak számot. Elsősorban a keresztség nélkül meghalt gyermekek sorsának kérdése. Nem egyszerűen egy elszigetelt teológiai témáról van szó. Megannyi alapvető téma szövődik ezzel szorosan össze: Isten egyetemes üdvözítő szándéka, Jézus Krisztus egyedüli és általános közvetítői tevékenysége, az egyháznak, az üdvösség egyetemes szentségének szerepe, a szentségek teológiája, a tanrendszer érzékenysége az eredeti bűn iránt... Rajtatok a sor, hogy felkutassátok a „kapcsolatot” ezen misztériumok között, abból a szempontból, hogy olyan teológiai szintézist lehessen nyújtani, amely elősegítheti a koherens és világos lelkipásztori gyakorlatot.

3. Nem kisebb a második téma fontossága sem, a természeti erkölcsi törvényé. Amint tudjátok, már szoltam erről a témáról a *Veritatis splendor* és a *Fides et ratio* kezdetű enciklikákban. Az egyháznak mindig meggyőződése volt, hogy Isten megadta az embernek a képességet arra, hogy értelme világosságának fényével eljusson az életről és saját sorsáról szóló alapvető igazságok megismerésére, ténylegesen pedig a helyes cselekvésének szabályaihoz. Igen nagy a

jelentősége a legkülönbözőbb életszínvonalú embereknek közös etikai alapon való együttélése szempontjából annak, hogy kortársaink előtt kidomborítsuk ezt a lehetőséget. A keresztény kinyilatkoztatás nem teszi feleslegessé ezt a kutatást, sőt erre buzdít bennünket, Krisztus világosságával világosítva meg az utunkat, akiben minden fennáll (vö. Kol 1,17).

A föld különböző országaiból hozott tapasztalataitok és a teológiai problémák ismeretében szerzett tapasztalatotok segíteni fog benneteket, hogy reflexióitok konkrétak és szervesek legyenek.

4. Munkátokat a Legszentebb Mária közbenjárására bízom, kérve az Urat, hogy plenáris gyűléseteket imádságos és testvéri lelkület hassa át, a fölülről jövő Bölcsesség fényénél.

Amikor kifejezem belétek vetett bizalmamat, arra buzdítalak benneteket, hogy tartsatok ki a kijelölt témák megtárgyalásánál, és áldásommal kísérek benneteket.

© Copyright 2004 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana